

ดร. ป่วย กับหนังสือพิมพ์

ดร. ป่วย ท่านเพื่อนอาจารย์ ข้าราชการ และนักศึกษา ตลอดจนสื่อมวลชนที่เชิญมาในวันนี้เพื่อความแจ่มแจ้งในการประชุมในวันนี้ ทางมหาวิทยาลัยจะไม่มีการสอนระหว่างเวลา 16—18 นาฬิกา เพราะฉะนั้น อาจารย์หรือนักศึกษาที่ต้องไปสอนหรือไปเรียนในช่วง 17 นาฬิกา ก็ขอความกรุณาให้หยุด เรื่องที่ผมตั้งใจจะมาพูดในวันนี้เป็นเรื่องที่ใคร่จะปรับทุกข์ซึ่งกันและกัน มีเรื่อง 2—3 เรื่อง ซึ่งน่าจะแสดงออกให้เป็นที่ชัดเจน ตามประสาของคนที่อยู่ด้วยกันในสถาบันเดียวกันนี้ ผมจึงเห็นเป็นเรื่องที่น่าจะนำเอามาพูดในโอกาสอันสมควร

เรื่องที่ 1 ก็คือตามที่ไบปลิวและข่าวในหน้าหนังสือพิมพ์ พาดพิงถึงผู้บริหารมหาวิทยาลัยนี้ ทำให้เข้าใจไปได้ว่าสถาบันนี้ในเมื่อมีผู้บริหารอย่างนี้ คงจะ

คำปราศรัยต่อสื่อมวลชนและอาจารย์ ข้าราชการ นักศึกษา ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เมื่อวันที่ 29 มีนาคม 2519

เป็นสถาบันที่เป็นที่รังเกียจ เพราะฉะนั้นเรื่องนี้ผมจะเอามาพูดในเบื้องต้น ในการที่จะพูดนี้เราไม่จำเป็นที่จะต้องติเตียนใคร เราต้องการที่จะปรับความเข้าใจในหมู่ผู้ที่อยู่ในสถาบันเดียวกัน เพื่อความเข้าใจซึ่งกันและกันดีขึ้นแล้วจะได้ตั้งใจทำงานในด้านวิชาการและด้านบริหารได้ตลอดรอดฝั่ง

เรื่องที่ 2 ผมอยากจะพูดให้นักศึกษาฟัง ซึ่งมีนักศึกษาหลายคนและอาจารย์หลายคนสงสัยกันว่า ผมไปต่างประเทศบ่อยๆ และไปที่ใดเกิดเรื่องที่ธรรมศาสตร์ทุกทีนั้น เป็นการจงใจหรือว่ามีประโยชน์หรือโทษประการใด

เรื่องที่ 3 ที่ผมอยากจะพูดให้นักศึกษาฟังก็คือเรื่องความปลอดภัยแก่ชีวิต ร่างกายและทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์นี้ ซึ่งเป็นเรื่องสำคัญมากพอสมควร

ผมจะเริ่มด้วยเรื่องที่หนึ่งก่อน ท่านอาจารย์ ข้าราชการและนักศึกษาทุก ท่านก็คงจะ ทราบแล้วว่า เหตุที่เกิดขึ้น เมื่อเดือนธันวาคม ระหว่างที่ผมไปต่างประเทศนั้นมื่ออย่างไรบ้าง เมื่อเดือนพฤศจิกายน ก่อนที่ผมจะเดินทางไปต่างประเทศ ผมได้เชิญอาจารย์ ข้าราชการและผู้แทนนักศึกษาเข้าร่วมประชุม เพื่อจะชี้แจงให้เห็นว่าเราจะแก้โครงสร้างใหม่ ปรับปรุงโครงสร้างใหม่ ทั้งในด้านการปกครองมหาวิทยาลัยและทางด้าน

วิชาการซึ่งเป็นเรื่องที่ยืดเยื้อมาเป็นเวลาหลายปีแล้ว แต่เรายัง
ไม่ได้ตัดสินใจกันเสียทีผมก็ได้นำเรื่องเข้ามาสู่ที่ประชุมโดยที่
ได้ผ่านขั้นตอนการพิจารณาสภาอาจารย์ กรรมการที่ปรึกษา
ทางวิชาการ กรรมการที่ปรึกษาทางฝ่ายพัฒนาและวางแผน
แล้ว ในเมื่อมีความเห็นขัดกัน ความเห็นของผมก็จำเป็นต้อง
ออกมาเพื่อที่จะได้ตัดสินใจว่าควรจะเป็นอย่างไร ขั้นตอนนี้
เป็นขั้นตอนตามระบอบประชาธิปไตย เพราะเหตุว่าเราอยู่
ด้วยกันจะเปลี่ยนแปลงในโครงสร้าง ในรูปแบบ เราก็จำเป็นต้อง
ต้องปรึกษากัน ในการประชุมคราวนั้นผมได้ยกกับอาจารย์
นักศึกษา และข้าราชการรัฐการว่า ถ้าหากว่ายังมีความเห็น
อย่างไรถึงแม้ที่ขัดกับผม หรือสมมติผมก็ขอให้นำเอา
มาพิจารณายหลัง ซึ่งในขณะนั้นผมก็กำลังพิจารณาอยู่ เมื่อ
เสร็จแล้วอาจจะพิจารณาในแง่ที่ว่าอาจจะประชุมอีกหนหนึ่ง
เพื่อชี้แจงบางข้อให้แจ่มแจ้ง และความเห็นของอาจารย์ ข้าราชการ
รัฐการ นักศึกษา ที่ส่งมาให้ผมนั้นผมก็ต้องพิจารณาดู
ว่า ถ้าดีมีเหตุผลผมก็จะรับแก้ของผม แต่ถ้าผมไม่เห็นด้วยผมก็
จะต้องแสดงเหตุผลว่าเพราะเหตุใดผมจึงไม่เห็นด้วยใน การที่
จะประชุมกันอย่างนี้ ก็ถือว่าเป็นการประชุมเหมือนคนที่อยู่ใน
ครอบครัวเดียวกันว่าเราควรจะทำอย่างไร แต่อย่างไรก็ตาม

เรื่องก็ไปลวงรู้ถึงบุคคลภายนอก ในวันที่ 8 ธันวาคม 2518
 หนังสือพิมพ์สยามสาร ฉบับวันที่ 8 ธันวาคม ก็ลงข่าวในหน้า
 1 พาดหัวข่าวว่า "ดร. ป๋วย ใช้พลังนักศึกษาเปลี่ยนมหาวิทยาลัย
 ธรรมศาสตร์เป็นคอมมูน" ผมไม่จำเป็นต้องบอกว่า
 คอมมูนนี้มันดีหรือไม่ดี คนที่ไปเมืองจีนมารวมทั้งรัฐมนตรี
 นายกรัฐมนตรี ก็ชมเชยคอมมูนของคนจีน แต่ข้อนั้นไม่ได้
 เป็นประเด็น ประเด็นอยู่ที่ว่าเราไม่ได้ตั้งใจจะทำเป็นคอมมูน
 แล้วก็ดูตามโครงสร้างนั้นจะเห็นได้ว่าไม่ใช่เป็นคอมมูน ใน
 หนังสือพิมพ์สยามสารดังกล่าวนี้ ก็ได้ลงข่าวคลาดเคลื่อนอยู่
 หลายประการ ผมไม่นำมาอ่าน แต่ว่าที่แสดงเจตนาของผู้ที่
 เขียนนั้นก็คือ ตอนสุดท้ายที่บอกว่า "ดร. ป๋วย เป็น
 อธิการบดี ตำแหน่งเป็นศาสตราจารย์ เคยเป็นผู้ว่า
 การธนาคารชาติ มีภรรยาเป็นสตรีชาวอังกฤษ แบบ
 เดียวกับพันเอกสมคิด ศรีสังคม สำหรับ ดร. ป๋วยเอง
 นั้นมีชื่อที่เรียกกันประเทศคอมมิวนิสต์ หวง เผื่อ เขียน
 เป็นภาษาจีนกลางหรือภาษาก๊กฮ่อ แต่ชื่อเดิมของ
 ดร. ป๋วย ซึ่งเป็นจีนนั้นใช้ภาษาแต้จิ๋วว่า ออง ป๋วย
 เกียม" ก็ความจริงเรื่องเช่นนี้ ไม่ใช่เรื่องแปลกประหลาด
 อะไร เดี่ยวผมเป็นจีน เดี่ยวผมก็ให้ชื่อเป็นจีน แล้วจะอ่านใน

ประเทศคอมมิวนิสต์หรือในประเทศ ได้วันที่ ไม่เป็นคอมมิวนิสต์มันก็ต้องอ่านว่า หวง เฟ่ย เซียน แต่ว่าอย่างไรก็ตาม แสดงว่าเจตนาของผู้เขียนนั้นก็ต้องการที่จะแสดงอะไรบางอย่าง เรื่องนี้รองอธิการบดีซึ่งรักษาการณ์ในตำแหน่งอยู่ในขณะนั้น คือ อาจารย์นงเยาว์ ชัยเสรี ได้มีหนังสือชี้แจงให้ฟังว่า โครงสร้างที่เรากำลัง พิจารณานั้นมันไม่ใช่ คอมมูนและ โครงสร้างมีอย่างไรบ้าง และก็ชี้แจงจนกระทั่งตลอดไปถึงสาเหตุที่เราพยายามที่จะเปลี่ยนโครงสร้างต่างๆ นั้นก็สืบเนื่องมาหลายปีแล้ว อธิการบดีล่วงพ้นมา 3 อธิการบดีแล้ว ถ้าจะรวมผู้รักษาการณ์ในตำแหน่งอธิการบดีก็ได้แก่ 5 อธิการบดี มันไม่ใช่เรื่องใหม่ของเรา ท่านอาจารย์นงเยาว์ท่านก็ชี้แจงให้หนังสือพิมพ์และนักศึกษา อาจารย์และคนทั่วไปทราบ อาจารย์นงเยาว์ก็เลยถูกหนังสือพิมพ์สยามนิศร์ในวาระต่อไปเปิดเผยว่า เกิดความโมโหถึงกับเกรี้ยวกราดอะไรต่างๆ สำหรับผมเองเกิดมายังไม่เคยเห็นอาจารย์นงเยาว์โมโหเลย อยากจะดูเหมือนกัน นั้นก็เป็นเรื่องที่เรียบริ่ร้อยกันมาเป็นระยะเวลาหนึ่ง ต่อมาในวันที่ 22 มกราคม ศกนี้ ได้มีการแจกใบปลิวแถลงการณ์ฉบับที่ 1 แต่ไม่ลงชื่อมาจากใคร เพียงแต่ว่ามี การเปิดโปง แผนอุบายของสุนัขรับใช้จักรวรรดินิยมคอมมิวนิสต์ ใน

แถลงการณ์นั้นปรากฏว่าแผนการณ์ของพวกสุนัชรบใช้คอมมิวนิสต์ซึ่งได้ประชุมวางแผนกัน ณ สถานที่แห่งหนึ่งย่านชานกรุงเทพร มีย่อๆ ดังนี้ คือ “พวกมันและหน้าม้ารับจ้างของมันจำนวนหนึ่งจะจัดการชุมนุมที่ท้องสนามหลวง ในวันศุกร์ที่ 23 นี้ และอ้างว่าเป็นตัวแทนประชาชนตามแบบฉบับการแอบอ้างของพวกมัน พวกมันจะดำเนินการอภิปรายเรียกร้องต่างๆ ในนามของสภาประชาชนที่พวกมันจัดตั้งกันขึ้นอย่างเดือนๆ โดยที่ประชาชนเราๆ ท่านๆ ไม่ได้รับรู้หรือยอมรับแต่ประการใดตามแผนของมัน เมื่อพวกก่อวณเมืองทั้งหลายได้พูดไฮปาร์คปลุกเร้าประชาชนไทยมุงได้จำนวนมากพอแล้วเกิดอารมณ์ฮึดฮัดแล้ว พวกมันก็จะพาประชาชนเดินขบวนไปยังพระราชวังสวนจิตรลดา แล้วยื่นฎีกาถวายในหลวง ความจริงคนที่เขียนก็ไม่ทราบว่าเป็นหลวงท่านไม่ได้อยู่จิตรลดาท่านอยู่เชียงใหม่ ให้โปรดเกล้าฯ ปลดคณะรัฐบาลรักษาการณ์ชุดปัจจุบันนี้ และแต่งตั้งให้นายป๋วย อึ๊งภากรณ์ เป็นนายกรัฐมนตรีรักษาการณ์คนใหม่ โดยมีบุคคลร่วมคณะรัฐมนตรี คือ พันเอกสมคิด ศรีสังคม นายแคล้ว นรปติ นายไชแสง สุกใส นายเสน่ห์ จามริก นายธวัช มกรพงศ์ นายแพทย์กระแสร์ ชนะวงศ์ นายปราโมทย์ นาครทรรพ และบุคคลในพวกมันอีกหลายคน”

ในตอนท้ายของแถลงการณ์ฉบับที่หนึ่งนี้ เขาก็วิงวอนว่าอย่า
ปดลงเชื่อคำโฆษณาเลย แล้วก็อย่าสนใจกันเป็นไทยมุงกับ
การชุมนุมของพวกมันที่ท้องสนามหลวง ในวันที่ 23 มกราคม
ศกนี้ หนังสือพิมพ์สยามศรี ลงพาดหัวว่า ฝ่ายซ้ายปลุก
ระดมชนชั้นแตกหัก เดินขบวนปลดรัฐบาลรักษาการ
ตั้งป่วยเป็นนายกรัฐมนตรี กลุ่มฝ่ายซ้ายเริ่มแผนปลุก
ระดมมวลชนชนชั้นแตกหัก และที่พูดอะไรทั้งหมดก็ตรงกับใบ
ปลิวที่ไม่มีผู้ลงชื่อ แล้วก็นักข่าวของสยามศรีก็ไม่ลงชื่อเช่นกัน
แต่ใจความเหมือนกับที่ผมได้อ่านเมื่อกี้ ประจวบกับความ
จริงถ้าพูดไปแล้วผมไม่เคยรู้ด้วยซ้ำว่าเขามีการประชุมกันที่
สนามหลวง เพื่อเปิดสภาประชาชน ใครจะเป็น คนจัดผมก็ไม่
รู้ ด้วยความซื่อของผมในวันที่ 23 ซึ่งเป็นวันที่จะเดินขบวน
ตั้งผมเป็นนายกรัฐมนตรี ตามกำหนดของผมจะต้องไป
ประชุมที่สิงคโปร์ผมก็ไปประชุมที่สิงคโปร์ ตามกำหนดผมก็จะ
กลับมาในวันที่ 27 ในวันอังคาร และก็ได้กลับมาตาม
กำหนดเมื่อก่อนที่จะเดินทางก็ได้ทราบจากเพื่อนฝูงว่าสยามศรีจะ
หนังสือพิมพ์อย่างนี้ ผมก็เลยนึกในชั้นแรกว่าถ้ามาสิงคโปร์
เสียก็จะรู้ว่าที่เขาลงมานั้นมันไม่ถูกต้อง แต่ไปถึงสิงคโปร์
ผมมานึกขึ้นมาได้และก็ยังได้พบกับเพื่อนฝูงที่เป็นคนไทยด้วย

กน บอกว่า “เอ ประเดี๋ยวเขาจะนึกว่าที่เขาลงข่าวนี้ เลยทำให้ผมเปิดมาที่สิงคโปร์ ไม่กล้าสู้หน้า” แล้วเหตุการณ์ก็เป็นเช่นนั้นจริง ๆ คือในวันที่ 24 มกราคม มีการแจกใบปลิวแถลงการณ์ฉบับที่ 2 ต่อต้านแผนกอนุชาตวิชาวัดของสมุนจักรวรรดินิยมคอมมิวนิสต์ ใบปลิวฉบับนี้ลงชื่อ “ศูนย์ปฏิบัติการประชาชนแห่งประเทศไทย” อยู่ข้างท้าย มี 2 หน้า ในนั้นก็บอกว่าใน การที่เขาเปิดโปงแผนนี้ ก็เลยไม่มีการ ประชุมอย่างนี้ภาษาอังกฤษเขาเรียกว่า give a dog a bad name and hang it คือ หมายความว่าตั้งชื่อหมาให้มันชั่ว ๆ ไว้ แล้วก็เอาจับไปแขวนคอ คือ กุข่าวขึ้นมาแล้วอ้างว่าข้าพเจ้าทำอย่างนี้ แล้วก็เลยไม่มีการประชุม ซึ่งแท้ที่จริงก็ไม่มีใครคิดจะประชุมกันอยู่ในวันที่ 23 ผมมาเจอทีหลังว่าสภาประชาชนเขามีการประชุมกันจริงแต่ไม่ใช่วันที่ 23 แล้วก็ ไม่เกี่ยวข้องกับผมด้วยแล้วในหนังสือพิมพ์สยามมิตร วันที่ 26 ก็ลงข่าวว่า “ป่วยบินหนีข่าวปลุกระดมเดินขบวน ปลดรัฐบาลรักษาการณ์ ตั้งตนเป็นนายก” ในนั้นก็ลงข่าวทำวความไปอย่างเดิมแล้วก็บอกว่า “พร้อมกับข่าวดังกล่าวปรากฏออกมา ดร. ป่วย อิงภากรณ์ อธิการบดีมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ได้เดินทางไปต่างประเทศอย่างกระชั้นหันโดยขอลาหยุดตั้งแต่วันที่ 23 จนถึงวันที่ 24

กุมภาพันธ์ โดยได้ออกเดินทางแล้วตั้งแต่วันที่ 23 นี้ โดยมีมอบให้ ศาสตราจารย์เสน่ห์ จามริก เป็นผู้รักษาการแทนแทนที่จะเป็นศาสตราจารย์นงเยาว์ ชัยเสรี เหมือนเช่นเคย” เด็กในธรรมศาสตร์ก็รู้แล้วตั้งแต่ปีหนึ่ง เวลาผมไปไหน อาจารย์เสน่ห์ ก็แทนทุกที ถ้าอาจารย์เสน่ห์ไม่อยู่จึงอาจารย์นงเยาว์แทน ถ้าอาจารย์นงเยาว์ อาจารย์เสน่ห์ ผมไม่อยู่ก็อาจารย์บรรลือแทน นี่เป็นเรื่องธรรมดาของเรา แต่ก็เอาไปลงเสมือนว่าอาจารย์นงเยาว์ไม่ได้เป็นคอมมิวนิสต์ แต่ว่าอาจารย์เสน่ห์เป็นคอมมิวนิสต์ นักศึกษาคงจำได้ ในวันศุกร์ที่ 23 ก่อนผมออกเดินทางนั้น อ.ม.ธ. ก็มาหาผมบอกว่าอยากจะทำความเข้าใจกับนักศึกษาทั่ว ๆ ไปเรื่องฟุตบอล การเชียร์ฟุตบอล ประเพณีนี้มันไม่มีเรื่องราวอะไรหรอก แล้วผมก็ออกหนังสือให้นักศึกษามาชุมนุมระหว่าง 11.45 — 12.45 เพื่อให้ชุมนุมเชียร์ ประธานเชียร์ ประธานฟุตบอล และรองอธิการฝ่ายการนักศึกษาได้ชี้แจงให้ฟัง เขาก็ลงข่าวอย่างนี้ “เมื่อวันที่ 23 นี้ ดร. ป่วย ได้สั่งให้นักศึกษาทุกคนหยุดเรียนเข้าประชุมที่หอประชุมใหญ่ระหว่าง 11 — 12 นาฬิกา เพื่อทำการชี้แจงว่าในวันแข่งขันฟุตบอลประเพณี จะไม่มีการแปรอักษรเป็นรูปบุคคลทั้ง 2 คือ เช กับ เหมมา ดังกล่าว ซึ่งนักศึกษาส่วนใหญ่

ที่รับคำ” ผมก็กลับมาในกรุงเทพ ในวันอังคารที่ 27 มาทำงานปกติ วันอังคารที่ 27 หนังสือพิมพ์สยามรัฐจับเอาข่าวหนังสือพิมพ์สยามมิตรแล้วก็ลงข่าว “ป่วยบิन्हี่ข่าวปลุกระดม เคน ขบวน ปลด รัฐบาล รักษาการณ์ ตง คนเป็นนายก” Quote จากหนังสือพิมพ์สยามมิตรแล้วก็เดิมว่า “ยังส่งกะสัย บิन्हี่หรือบิन्हี่ไปตงหลักกันแน่ครั้บ” ลงชื่อ ว่า ตันเหิม ต่อมาก็มีหนังสือพิมพ์ประชาชาติลงข่าวว่ามีรัฐมนตรีบางท่านพูดอย่างเดียวกับหนังสือพิมพ์สยามมิตรพูด และรัฐมนตรีนั้น ก็มีหน้าที่ที่จะรักษา ความปลอดภัย ความสงบแก่ประเทศชาติ ก็ Quote เอาสยามมิตร เรื่องนี้จึงเป็นที่หนักใจว่ามูลแห่งความจริงมันไม่มี ผู้ใหญ่สามารถที่จะเชื่อหรือไม่เชื่อหรืออกแต่แกลิ่ง Quote อย่างใดอย่างหนึ่งก็ได้ อันตรายแก่ประเทศชาติมันจะเกิดขึ้นนี้เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับหนังสือพิมพ์ทั้งหลายที่ลงข่าว อาจารย์ ข้าราชการ นักศึกษาบางคนก็ได้อ่าน บางคนก็ไม่ได้อ่านใบปลิวก็มี หนังสือพิมพ์ก็มีวิฤกษ์กระจายเสียงก็นำเอาไปถ่ายทอด ผมจึงว่าถ้าหากเรื่องที่เกิดความเข้าใจผิดกันเช่นนี้ ถ้าเราไม่ซักซ้อมกันว่าอะไรเป็นความจริงเดี๋ยวจะเกิดความเข้าใจผิดกันใหญ่ แล้วจะทำให้งานที่เรากำลังจะทำอยู่นี้ คืองานสนับสนุนให้วิชาการของเราเป็น

เลิศขึ้น ความสมานฉันท์ในการที่เราจะอยู่ร่วมกันในธรรม-
ศาสตร์ก็จะเกิดความยากลำบากยิ่งขึ้น ด้วยเหตุนี้ ผมจึงเชิญ
ท่านทั้งหลายมาชี้แจง แต่ก่อนที่จะจบในตอนนั้นที่ชี้แจงไป
ผมอยากจะให้ทราบอีกอันหนึ่งว่า ในวันที่ 26 มกราคม เช่น
เดียวกัน ก็มีแถลงการณ์อีกฉบับหนึ่งชื่อ “ขบวนการปราบ
มนุษย์ทรพี” ออก ดังนั้นก็ภัยประเทศไทยกำลังถูกคอมมิวนิสต์
คุกคามมาก ปัจจุบันพรรคคอมมิวนิสต์ได้แทรกซึมไปในพรรค
การเมืองซ้ายจัดที่จำชื่อแน่ ๆ คือ พรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทย การตั้งตัวบุคคลก็อ้างคนมาฟรี ๆ ว่า คือ อ้างง่าย เขียน
ง่าย ก็มีนายวิรัช นายก้องเกียรติ นายบุญสนอง นายพินิจ
นายพิจารณ์ นายประเดิม นางสาวลักษณิรายา นายอุดร
ทองน้อย นายประยงค์ มุลสาร นายทองใบ ทองเปาว์
นายคำสิงห์ สีนอก คนที่พวกเรารู้จักก็มี นายทวี หมั่นนิกร
นายไรร่นาน อรุณรังษี ในหน้า 2 บอกว่า “การแทรกซึม
ทางพรรคการเมืองนั้น พรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยได้แทรกทางตัวบุคคล โดยเฉพาะ เช่น 1 ผ่าน
คน แห้ง และสมุนรับใช้คนแห้ง อังปวยัญบัญชาการ
ทางค่านธรรมศาสตร์ คุมพรรคพลังธรรม ยุงทอง และ
สาขาพรรคพลังใหม่ ซึ่งเป็นแนวร่วมชั้นสูงของพรรค

คอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย เป็น ประธานชมรม
 เศรษฐีธรรม วางแผนบ่อนทำลายของชาติอีกด้วย อัง
 จอห์น ลูกชายคนโตสอนที่มหิดล บัญชาการทางค้ำ
 มหิดลคุมพรรคแนวร่วมมหิดลและสาขา ลูกชายอีกคน
 ชื่อไมตรีสอนอยู่ที่จุฬา ฯ อังไมตรีบัญชาการทางค้ำ
 จุฬา ฯ คุมพรรคจุฬาประชาชนและสาขา โดยมีแล้ว
 เกเรงกมลเป็นตัวเข้ค้อออกหน้า นายเสน่ห์ จามริก
 ทาสผู้ขี้สตัยของอังปวยผู้เฒ่า” ต่อไปเกี่ยวกับเรื่องจิตร
 ภูมิศักดิ์ ผมไม่อยากจะพูด นายแพทย์กระแสร้ ชนะวงศ์ นายธวัช
 มกรพงศ์ นายผสม เพชรจรัส อาจารย์เกษตร นายขุนทอง
 อินทรไพ ซึ่งผมไม่รู้จัก แต่เข้าใจว่าเป็นอาจารย์เกษตรและ
 นายสมภาค สืบสกุล ในเวลานี้เขากำลังเตรียมตัวเลือกตั้งกัน
 อยู่ เราก็รู้หรือกว่ามันต้องมีการสาดโคลนกันอยู่มาก เท่าที่ดู
 ก็รู้สึกบางพรรคที่มีชื่อเสียงดีหน่อยเขาก็พยายามที่จะ จุด ให้มี
 ชื่อเสียงเลวลง สำหรับผม อาจารย์เสน่ห์ สำหรับหลายคน
 ที่กล่าวมานี้ ทุกคนก็คงรู้แล้วผมได้กล่าวมาหลายครั้งว่า ถ้า
 หากรัฐธรรมนูญเปิดช่องให้สมัครรับเลือกตั้งเป็น สส. โดยไม่
 ต้องสังกัดพรรคผมจะพิจารณาการสังกัด ในตอนนั้นพูดเมื่อ
 ตอนที่ยังไม่ได้เป็นอธิการบดี รัฐธรรมนูญก็ไม่ได้เปิดช่อง

เพราะฉะนั้นผมก็ไม่ได้สมัครและการที่เป็นอธิการบดีในมหา-
วิทยาลัยธรรมศาสตร์นี้ก็เลยคิดว่า ถ้างานมันไม่เสร็จที่ใน
ธรรมศาสตร์นี้เราจะปลีกตัวไปทำอย่างอื่นนั้นไม่ได้ ก็เลยไม่
ได้สมัครถึงในเวลานี้ก็ไม่ได้คิดเลยว่าจะสมัครรับเลือกตั้ง ผม
พูดแทนอาจารย์เสนอห์ ได้เลยว่า ก็ไม่ได้คิดที่จะสมัครรับเลือก
ตั้งแต่ประการใด แต่ก็ถูกจุดเข้าไปสาดโคลน ในประเทศไทย
เราขณะนี้ น่าจะคิดว่ามันไม่มีสัจธรรมเสียแล้วหรือ น่าจะ
คิดว่ามีใครบ้างที่พูดจริง น่าจะคิดว่าหนังสือพิมพ์รับผิดชอบ
มากพอสมควรหรือไม่ คือ เมื่อไปได้ข่าวจากใครมาได้สอบ
สวนเห็นมีหลักฐานจริงหรือไม่ หรือว่ามีเจตนาที่จะไปร่วมใน
วงการสาดโคลนกับเขา เหล่านี้เป็นเรื่องที่เราน่าจะคิดเพราะ
รู้สึกว่าจะดู ๆ ไปแล้ว คำตอบก็จะไม่เป็นที่น่าชื่นใจ แต่
อย่างไรก็ตามเราก็น่าจะมั่นคงของเราต่อไป สำหรับตัวผมเอง
ไม่ทราบว่ามีใครได้เคยอ่านคำให้สัมภาษณ์ของผมตั้งแต่วันที่ 14
ตุลา จนกระทั่งถึงทุกวันนี้ก็ได้ยืนยันอยู่เสมอว่าไม่ประสงค์
จะได้ตำแหน่งการเมืองไม่ว่าอะไร นอกจากสภาผู้แทนราษฎร
ถ้าหากว่าเป็น สส. ได้โดยไม่ต้องเข้าพรรค ตำแหน่งนายก-
รัฐมนตรี ตำแหน่งรัฐมนตรีต่าง ๆ ผมไม่ต้องการทั้งนั้น ใน
เบื้องปลายแห่งชีวิตการทำงานนี้อยากจะให้เห็น ประชาธิปไตย

เสรีภาพยืนยงอยู่ นี่ถ้าไปอ่านเรื่องที่ผมไปอภิปรายในสภาคดี
หรือทำให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์ หรือแม้แต่เขียนกิตติก็จะเห็น
ได้ว่าผมพูดคำหนึ่งแล้วไม่มีกลับคำ และนิสัยของผมตั้งแต่แรก
เริ่มทำงานรับราชการที่กระทรวงการคลังเป็นผู้ว่าการธนาคาร
ชาติ เป็นผู้อำนวยความสะดวกสำนักงาน ประมาณ ผมคิดว่าผมไม่เคย
โกหกใคร ไม่เคยกล่าวคำเท็จอย่างใดอย่างหนึ่ง เพราะฉะนั้น
ก็น่าที่คนทั้งหลายจะให้ honour กันบ้างในเรื่องนี้ แต่นั่นก็
เป็นเรื่องเกี่ยวกับตัวผมมากเกินไป อยากจะเรียนถามนักศึกษา
อาจารย์ ข้าราชการทั้งหลายว่าเคยดูประวัติการทำงานของผม
ตลอดมาจนถึงวันนี้ เคยอ่านหนังสือที่ผมเขียนไว้บ้างไหม แล้ว
มีอะไรในหนังสือหรือในประวัติเหล่านั้นที่สื่อให้เห็นว่าผมเป็น
คอมมิวนิสต์ มีอาจารย์บางคนบอกว่าอย่างนี้สังคมนิยมเขาก็ไม่
เอา บอกว่า ดร. ป่วย เป็นเสรีนิยมมากกว่า ถ้าหากว่ายังข้องใจ
ในเรื่องอะไรต่าง ๆ ก็ไปดูที่ผมทำไว้ที่มันสื่อเจตนาจริงๆ แล้วไป
ดูที่ผมเขียนเอาไว้เรื่องเหล่านี้เป็นเรื่องที่น่าจะคิดผมได้พูดว่าผม
อยากจะอยู่ในธรรมศาสตร์เพื่อทำงานให้เสรีอันนี้ก็เพื่อความ
จริง งานปฏิรูปธรรมศาสตร์ โครงสร้างต่างๆ ขั้นตอนที่จะมีกัน
การที่เราจะขยายสถานที่ออกไปอีกแห่งนั้นผมก็คิดว่าเป็น หน้า
ที่ของผมในฐานะที่เป็นอธิการบดีน่าจะทำได้ตลอด ไม่ว่าจะไป

ทำอะไรต่าง ๆ ไม่ว่าจะออกไปเป็น ส.ส. เป็นนายก ผมก็คิดว่าที่ผมทำงานอยู่ในธรรมศาสตร์ได้รับความร่วมมือจากเพื่อนฝูง อาจารย์ และข้าราชการและนักศึกษาทั้งหลายสนับสนุนได้ ถ้าผมทิ้งไปในตอนนี้ถึงแม้ว่าจะมีคู่แข่งใหญ่คู่แข่งไม่ได้มีคู่แข่งใหญ่เลยที่จะเป็นนายกรัฐมนตรี พวกอาจารย์ ข้าราชการ ข้าราชการและนักศึกษาที่เขาเคยช่วยเขาจะนึกว่าอย่างไร หนีไปพึ่งตัวเองเสียมากกว่า หมายความว่าช่วยตัวเองเสียมากกว่า ไหนก็พูดกันในหมู่สถาบันเดียวกันแล้วผมก็อยากจะพูดในสิ่งที่ผมไม่เคยพูด นอกจากได้เคยพูดเมื่อมีการประชุมสภามหาวิทยาลัยเมื่อเช้า คือเมื่อ 2 เดือนก่อนนี้มีข้อเสนอมาจากอธิบดีกรมทรัพย์สินทางพาณิชย์ และมีข้อเสนอมาจากสมาคมเหมืองแร่แห่งประเทศไทยฝรั่ง ว่า เวลานี้ประธานคณะมนตรีตบукที่ทำงานอยู่ที่ลอนดอน International Tin Council เขากำลังเลือกกันใหม่ ถ้าผมสนใจและความจริงเขาก็อยากให้ผมไปสมัคร ผมก็บอกกับเขาโดยไม่รับรองว่าตำแหน่งนี้ผมชอบเพราะว่าผมเล่าเรียนมากับเรื่องตบукทำงานก็อยู่ในมนตรีตบุกมาครั้งหนึ่ง แล้วก็งานนี้เงินก็เยอะ ๆ กว่าอธิการบดีแน่ ๆ แต่ผมคิดว่าเงินไม่สำคัญ อยู่ที่ลอนดอนเมื่อยผมก็อยากอยู่ลอนดอนสบายกว่าเพื่อน แต่ผมก็บอกกับเขารออีก 2 ปีได้ไหม ถ้ารอได้ให้งานผมเสร็จ

ที่ธรรมศาสตร์เสียก่อนแล้วจึงจะรับ เข้าใจว่าเขาคงจะรอไม่ได้ แต่นั่นแหละที่อยากจะทำงานที่ธรรมศาสตร์นี้ไม่ใช่เพราะเหตุว่ามีเชื้อใยกับธรรมศาสตร์อย่างเดียวกันมันค้างอยู่ต้องทำให้เสร็จ งานที่ค้างไม่ใช่งานบงการนักศึกษา ตามนักศึกษาดูผมเคยบงการไหม มีแต่คอยตั้ง ๆ ห้าม ๆ อยู่เสมอ อมธ. ชุติเก่า อยากจะเอาไทยการ์ดเข้ามาประท้วงใน มธ. ผมก็บอกกับเขาว่าคุณไม่ได้เสนอผมแล้วก็ให้กลับไป แล้วก็จริงถ้าเอาเข้ามาในธรรมศาสตร์เหตุการณ์มันก็จะยุ่งมากกว่าที่เป็นอยู่แล้ว นี้ผมไม่ได้พูดแก้ตัวแต่พูดข้อเท็จจริงให้ฟังเพื่อจะวินิจฉัยให้ถูกต้อง มีอีกข้อหนึ่งที่ผมอยากจะเสนอให้คิดดู คือ รัฐธรรมนูญปัจจุบันนี้ไม่ดีนัก แต่ว่ามีเรื่องดีอยู่มาก ๆ ผมเองก็เป็นคนหนึ่งที่ได้ร่วมในการร่างรัฐธรรมนูญขึ้นมานี้ มีอย่างหรือที่อยู่ที่ดี ๆ นักศึกษาจะเดินไปแล้วก็ปลดนายกปัจจุบันนี้ก็เท่ากับไปฉีกรัฐธรรมนูญ แล้วก็ไปแต่ตั้งคนขึ้นมาใหม่มันเป็นไปไม่ได้สิ่งที่ผมทำด้วยมือแล้วลบด้วยเท้าทำไม่ได้แน่ ๆ อย่งไรก็ต้องช่วยกันป้องกันรัฐธรรมนูญนี้แต่แก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญเห็นด้วย แต่จะให้ระบบการปกครองด้วยรัฐธรรมนูญ ด้วยรัฐสภาเปลี่ยนไปนั้นไม่เห็นชอบด้วยเลยไม่ว่าจะเป็นเผด็จการฝ่ายซ้ายหรือขวา ถ้าไปอ่านจดหมายนายเข้มของผมแล้วก็จะ

เห็นได้ว่าต้องการเสรีภาพ ระบบการปกครองของประเทศ
คอมมิวนิสต์ให้เสรีภาพในทางเศรษฐกิจก็จริง แต่ไม่ให้เสรี
ภาพทางการเมือง เพราะฉะนั้น จะเป็นฟาสซิสต์หรือคอมมิว
นิสต์ก็เป็นการก้าวจัดเสรีภาพนั้น ๆ ผมต้องขอยืนหยัดในข้อนี้
ว่าให้รักษาเสรีภาพให้ตลอดไป ถึงแม้จะมีความยุ่งยาก สภา
ผู้แทนราษฎรจะมีสมาชิกที่เลวที่ทำความปั่นป่วนยุ่งยากให้แก่
เรา ผมก็คิดว่ายังเป็นลักษณะการปกครองที่เลวร้ายกว่าอย่าง
อื่น ผมอยากจะฝากกับนักศึกษาที่ยังเป็นหนุ่ม ๆ สาว ๆ ใน
ขณะนี้จงตระหนักถึงเรื่องภัยที่จะเกิดจากการคุกคามเสรีภาพ
และระบอบประชาธิปไตย ขอให้พยายามรักษาเรื่องนี้ เพราะ
ว่าเป็นอันเดียวที่จะทำให้เกิดเสรีภาพในทางเศรษฐกิจ ความ
ยุติธรรมในสังคมได้ ถ้าขาดเสรีภาพแล้วความยุติธรรมในสัง
คมหรือการกระจายอำนาจผมว่าจะสลายไป

สรุป ความที่ผมกล่าวมานี้ก็คือว่า เมื่อมีใบปลิวกล่าวหาหนังสือ
สื่อพิมพ์กล่าวหาอย่างนี้ จุดยืนของผมอย่างที่แท้จริงคืออะไรไม่
ต้องการตำแหน่งรัฐมนตรี หรือแม้แต่ ส.ส. ก็ไม่ต้องการแล้ว
ถึงแม้จะแก้รัฐธรรมนูญให้สมัครผู้แทนได้โดยไม่สังกัดพรรค
ในระหว่างที่เป็น อธิการบดีมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ยังต้อง
ทำงาน เมื่อรับเข้าทำงานแล้วต้องทำให้ตลอดรอดฝั่งไปจะไม่

เปลี่ยนอาชีพจนกว่าจะถูกไล่ออก นักศึกษาและอาจารย์คงจะพิจารณาได้ว่าผมเป็นคอมมิวนิสต์หรือไม่ แต่การที่จะพิจารณานั้นนอกจากที่พูดให้ฟังแล้วน่าจะหาหลักฐานในเรื่องประวัติการทำงานและหนังสือที่เขียนแล้วก็ดูว่าอายคนนี้โกหกในชีวิตซักกี่หนหรือโกหกทุกวัน แล้วก็พิจารณาเอาเองว่าจริงหรือเท็จแค่ไหน ข้อกล่าวหาที่ว่าบงการนักศึกษาไม่ต้องพูดกับนักศึกษาหรอก นักศึกษารู้เองว่าบงการหรือไม่ แล้วใครจะไปบงการนักศึกษา พวกคุณใคร ๆ ก็รู้ว่าบงการไม่ได้หรอก บงการยาก เรื่องของลูกชายผมผมไม่จำเป็นต้องกล่าว แต่น่าเสียดายที่การสาดโคลนนี้อัปมงคลจนกระทั่งคนที่ตั้งใจทำงานในระดับหนุ่ม ๆ สาว ๆ ในระดับกลางคนก็ดี อายผมมันเกือบเสร็จไปแล้ว ชีวิตการทำงานไม่นับ อายคนที่หนุ่ม ๆ สาว ๆ ตั้งใจจะทำประโยชน์ให้แก่ประเทศชาติก็ถูกสาดโคลนไปในทำนองนี้ พวกนักศึกษาที่ไปอยู่ในชนบทไม่ว่าเดี๋ยวนี้ใครจะทำงานพัฒนาชนบทกลายเป็นคอมมิวนิสต์ ในโครงการศูนย์บัณฑิตอาสาสมัครเราก็เคยประสบ ในโครงการแม่กลองเราก็เคยประสบปัญหาเหล่านี้ มันไม่น่าจะเกิดขึ้นนี้เป็นเรื่องที่หนึ่ง

เรื่องที่ ๒ ที่ผมจะพูดถึงเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของผมว่าทำไมจึงได้ไปเมืองนอกบ่อย ๆ เมื่อก่อนที่ผมจะรับเป็นอธิการ

บัดนี้ ผมได้เป็นกรรมการในโครงการระหว่างประเทศหลาย
ประเทศหลายอย่าง เป็นกรรมการ Trustees ใน Asian
Institute of Technology ซึ่งอยู่ที่รังสิต นั่นก็ไม่สำคัญใน
การที่จะไปเมืองนอก เป็นกรรมการใน Asian Institute of
Management ซึ่งอยู่ที่ฟิลิปปินส์ มนิลา และก็เป็นที่กรรมการ
Trustees ของ International Council for Educational
Development อันนี้ AIM เป็นสถาบันการศึกษาชั้นสองสอนผู้
บริหาร อบรมผู้บริหารให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ส่วน ICED
นั้นก็เป็นที่สถาบันที่ศึกษาเรื่องต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยและของ
การศึกษาชั้นมัธยมเพื่อที่จะได้นำไปปรับปรุง สำหรับ AIM
อาจารย์ในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และคณะพาณิชย์ ๆ ก็ได้
เคยไปรับการอบรมมา ผมก็คิดว่าถ้าหากผมเป็น Trustees
อยู่นั้น ผมจะได้เป็นสื่อกลางระหว่างมหาวิทยาลัยธรรม-
ศาสตร์กับสถาบันนี้ก็เลยรับตำแหน่งนี้ต่อมาแต่สำหรับ AIM
นี้ผมได้ให้ Notice ไว้แล้วว่าเนื่องจากผมมีการประชุมมากมาย
นักในต่างประเทศและงานของอธิการบดีก็มีอยู่ เพราะฉะนั้น
ใครจะให้เขาหาคนแทนและถ้าได้คนแทนมาจาก มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์ก็จะดี แต่เราจะไปพูดกับเขาอย่างนั้นไม่ได้ ก็
ต้องให้เขาเลือกเอาเองสำหรับ ICED เป็นวงการเกี่ยวกับนัก

การศึกษาที่สำคัญ ๆ ทั่วโลก ถ้าตราบใดผมยังเป็นอธิบดีมหา
วิทยาลัยธรรมศาสตร์ และผมมองออกไปข้างนอกเพื่อที่จะดูว่า
ต่างประเทศเขาทำอย่างไร และการปฏิรูปการศึกษาเขาทำกัน
อย่างไร ตราบใดที่ผมคิดว่าผมจะทำประโยชน์ให้ได้ ผมก็ยัง
ควรที่จะเป็น Trustee ของเขาอยู่ เมื่อก่อนผมจะเป็นอธิการ-
บดี เมื่อเป็นอธิการบดีแล้วก็มีองค์การองค์หนึ่งซึ่งเราสมัคร
เป็นสมาชิกกับเขาในนามของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ก็คือ
International Association of Universities คือ สมาคม
ระหว่างประเทศของมหาวิทยาลัยซึ่งมีการประชุม 5 ปี ต่อ 1
ครั้ง คราวที่แล้วก็ประชุมในเดือนสิงหาคม ในมอสโคว์ ใน
ตอนที่เกิดเรื่องอันนี้ก็คิดว่าน่าจะไปประชุมกับเขา เมื่อเร็ว ๆ
นี้ก็มึ่เรื่อง 2 เรื่อง ที่เขาชวนให้ผมไปประชุมกับเขาและเป็น
Trustee เรื่องที่หนึ่งซึ่งผมจะไปคินนี้ก็คือ International
Food Policy Research Institute คือ สถาบันวิจัยระ
หว่างประเทศว่าด้วยเรื่องอาหาร สถาบันนี้เพื่อนฝูงชักจูงให้
เป็น Trustee ผมก็ขังใจดู ผลสุดท้ายก็รับเขา เพราะเหตุ
ใด เพราะเหตุว่าเป็นโอกาสที่อาจารย์หนุ่ม ๆ สาว ๆ ใน
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์จะได้ไปทำวิจัยกับเขา เพราะเหตุว่า
เขามีนโยบายที่จะจ้างอาจารย์ไป 2 ปี 3 ปี บ้าง โดยไม่ขาด

จากตำแหน่งอาจารย์ไป แล้วก็กลับมา อีกอันหนึ่งก็คือ East West Centre ที่ฮาวาย เขาเปลี่ยนกฎบัตรของเขาใหม่เปิดโอกาสให้มีกรรมการสภามหาวิทยาลัยของเขาเป็นอาจารย์ที่ไม่ใช่เป็นคนอเมริกัน 5 คน ผมเองก็รู้สึกว่างานมันมาก ที่แรกไม่อยากจะรับเขาก็บ้ายเบียงอยู่แต่ผลสุดท้ายก็มานึกว่าก็จะเป็นประโยชน์ เพราะเหตุว่าอาจารย์ของเราที่ไปฝึกกับ East West Centre ก็เยอะแยะ แล้วอีกประการหนึ่งการที่จะมีความสัมพันธ์กับ East West Centre กับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ก็จะได้ง่ายขึ้น ผมพยายามคิดถึงเรื่องธรรมศาสตร์มากที่สุด นักศึกษาบางคนอาจจะไม่รู้ว่ East West Centre เป็นอย่างไร เดิมทีเดียวก็เชื่อมอยู่กับมหาวิทยาลัยฮาวาย แต่เดี๋ยวนี ก็ได้แยกออกมาแล้ว แล้ว EWC นี้ได้รับเงินอุดหนุนจากกระทรวงการต่างประเทศของสหรัฐอเมริกา คนที่เขาเชิญมาเป็น Trustee ของเขาที่ไม่ใช่คนต่างประเทศก็มี นายกรัฐมนตรีมอง ปาบัว นิกินี มีอธิการบดีของมหาวิทยาลัยฟิลิปปินส์, มีอธิการบดีของมหาวิทยาลัยจาฮาวาลเนรุห์ ในอินเดียและคนอื่นอีก ผลสุดท้ายผมก็รับเขาซึ่งจะไปประชุมในเดือน ความจริงประชุมกันแล้วในเดือนนี้แต่ผมก็ไม่ได้ไป แล้วก็บอกเขาไว้แล้วว่าถ้าผมไม่ ไปได้เป็นบางครั้งก็ดี ผมก็

เลยรับเขาแล้วก็พวกอเมริกัน, สถานทูตอเมริกันเขียนมาแสดงความยินดี ใน honour อันนี้ ซึ่งความจริงก็ไม่สำคัญเท่าไร เป็นที่น่าสังเกตอยู่ว่า กระทรวงการต่างประเทศของอเมริกา ในการที่จะมาตั้งหัวหน้าคอมมิวนิสต์ ของประเทศไทยเป็น Trustee ใน East West Centre ก็เท่ากับว่ามีตาเสียเปล่าหาไม่มี เรื่องที่ผมไปอังกฤษก็มีเรื่องส่วนตัวอยู่ คือเมียผมอยู่อังกฤษแต่ไปอังกฤษที่ไรก็พยายามพบกับมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ให้เขารับอาจารย์ของเราไปวิจัยที่มหาวิทยาลัยเขา ส่งอาจารย์ของเขามาที่นี่ ได้ ไปพูดที่มหาวิทยาลัยลอนดอน, เคมบริดจ์, เบอร์มิงแฮม ฯลฯ ก็คงจะไม่มีปัญหา นอกจากนั้นยังไปพบกับ British Council ว่าการที่จะส่งอาจารย์ไปแลกเปลี่ยนกันนี้อาจต้องใช้เงิน เพราะฉะนั้นก็จำเป็นที่จะต้องมีเงิน British Council จะให้เงินได้ไหม เขาก็ไม่ปฏิเสธ แต่ว่าเราจะต้องทำเรื่องเสนอไปเป็นเรื่องเป็นราว ในคราวต่อไปจะไปพบกับ Ministry of Oversea Development เพื่อว่าถ้าหากเราได้เงินมาจากเขาช่วยเหลือมาสร้างมหาวิทยาลัยของเราที่รังสิตก็จะได้เป็นประโยชน์ และก็จะได้ไปพูด U.N. University ไปพูดที่ญี่ปุ่น, ที่อเมริกา เรื่องเหล่านี้พูดไปแล้วมันก็ไม่จบ แต่ว่าการไปต่างประเทศแต่ละครั้งก็พยายามทำงานของธรรมศาสตร์แต่ละครั้ง แต่ที่นี้

อธิการบดีมีหน้าที่ในเรื่องธรรมศาสตร์จริงแล้ว ก็ควรจะอุทิศให้แก่วรรณศาสตร์ที่กรุงเทพฯ จริง แต่วิธีทำงานของผมเป็นแบบนี้ เป็นแบบที่ว่าถ้าหากว่าผมไปต่างประเทศเมื่อครั้งผมเป็นผู้ว่าการธนาคารชาติอยู่ ก็รองผู้ว่าฯ อยู่โยงแล้วก็ทำงานด้วยความรับผิดชอบด้วยความไว้วางใจของผม 100% ที่ในธรรมศาสตร์ก็มีรองอธิการบดี 4 คน ซึ่งผมให้ความไว้วางใจ 100% ทั้ง 4 คน เพราะฉะนั้นจะไม่ให้ผมออกไปหากินข้างนอกบ้างหรือ เพื่อที่จะได้ทำเรื่องให้ธรรมศาสตร์นี้ โลกนี้มันแคบลงไป ก็ต้องทำงานเกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้ กลับมาเชื่อมเรื่องกับเรื่องแรก ที่ผมพูดเมื่อกี้ วิสัยของคนที่ไม่ประชุมในองค์การต่างประเทศก็ดีหรือไปประชุมประจำปีในองค์การอะไรก็ดี เขากำหนดกัน 3 เดือน 4 เดือนล่วงหน้า อ้ายที่ว่า ดร. ป๋วย บินกระแทนหันไปสิงคโปร์มีหลักฐานให้เห็นได้ชัดทีเดียวว่า ผมนัดกันไว้ตั้งแต่เดือนพฤศจิกายนว่าจะไปในเดือนมกราคม ที่พูดกันสำหรับที่จะไปเดือนนี้ก็ว่าไว้ตั้งแต่เดือนกรกฎาคมปีกลายด้วยซ้ำ

เรื่องที่ ๓ ผมอยากให้นักศึกษา อมธ. ฟังแล้วก็เอาไปคิด เมื่อวันอาทิตย์ที่แล้วมาเด็กถนนพระอาทิตย์มาพบกับเด็กถนนพระจันทร์ที่สนามฟุตบอลธรรมศาสตร์ เล่นหัวกันก็เกิดควักปืนยิง

กัน เมื่อวันจันทร์ก็มีเรื่องระเบิดแต่จับตัวคนไม่ได้ สันนิษฐานว่าคงจะระเบิดขวางลงมาจากที่สูงเข้าใจว่าจะเป็นห้องสมุด เมื่อวันพุธก็มีระเบิดอีกหนหนึ่งคราวนี้อาจารย์เสน่ห์, ยามนักศึกษาหลายคนก็ไวพอใช้ขึ้นไปจับผู้ต้องสงสัยได้ เพราะเหตุที่ผู้สงสัยมีอาภักปิริยาผิดปกติ พุดผิดปกติ ใส่เสื้อธรรมศาสตร์ แต่ไม่ใช่ นักศึกษาธรรมศาสตร์ ไม่มีบัตรประจำตัวเป็นนักเรียน พาณิชยการธนบุรี ก็เลยไปแจ้งความกับตำรวจและให้ตำรวจสอบสวนมีหลักฐานมีพยานเป็นนักศึกษา 2—3 คน เรื่องเหล่านี้จึงทำให้ผมนึกว่า เดียวนี้มันไม่ใช่เรื่องที่สาดโคลนกันเสียแล้ว อาจจะเป็นเรื่องที่จะมาก่อความรุนแรงขึ้นทุกทีๆ ทำให้วุ่นวาย อาจจะเป็นเรื่องที่ว่าเราเสรีจนเกินไปนักปล่อยให้ใครๆ เข้ามาเล่นฟุตบอล ตะกร้อฯ แล้วก็เมื่อวันก่อนนี้หนังสือพิมพ์มหาวิทยาลัย หน้าแรก ก็โต๊ะของคณะพาณิชยบัญชีดำเนินไปหยุดที่มหาวิทยาลัยรามคำแหง และเมื่อเร็วๆ นี้คณะเศรษฐศาสตร์ก็มีของมีค่าถูกลักขโมยไปเป็นจำนวนมาก เรื่องอย่างนี้ในการที่ผมเป็นอธิการบดีรับผิดชอบรู้สึกไม่สบายใจเป็นอย่างยิ่ง สาเหตุอาจจะมาต่างๆ กัน แต่ว่าข้อแก้มีอยู่ข้อเดียว คือต้องพยายามป้องกันและแก้ไขเรื่องความปลอดภัยภายในมหาวิทยาลัยนี้ ในไม่ช้าจะมีการแต่งตั้งผู้ที่จะต้องพิจารณาเรื่องนี้

ว่าสมควร จะทำอะไร ที่จะ ทำให้มีการป้องกัน ความเสียหาย
ทางชีวิตร่างกายและทรัพย์สิน ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
เราปล่อยอย่างนี้ไม่ได้ นับวันจะรุนแรงยิ่งขึ้น สิ่งที่ต้องกันไม่
ได้ก็ต้องกันไม่ได้ แต่ว่าเราจะต้องพยายามป้องกันให้มากที่สุด
เท่าที่จะทำได้ ในการนี้อาจจะต้องมีมาตรการบางอย่างซึ่งนัก
ศึกษาอาจจะไม่ชอบ ถ้าไม่ชอบบอกมาว่าทำไมถึงไม่ชอบ ถ้าไม่
ชอบมาว่ากันจะทำอย่างไรให้การรักษาความปลอดภัยมั่นคงพอ
สมควร จะทำอะไรเราจะมี การพิจารณากันอย่างรอบคอบ
ส่วนเรื่องการขออนุญาตที่จะอยู่ภายในมหาวิทยาลัยในยามวิกาล
ภายหลัง 22.30 น. นั้น เราก็พูดกันมากแล้ว และผมก็คิดว่าพอ
ผมกลับจากเมืองนอกผมจะพยายามดูอีกครั้งหนึ่ง แต่ว่าในเวลา
กลางวันเราจะทำอะไร ของหาย ระเบิดมันระเบิด ปืนมันลั่น
ในเวลากลางวันด้วย เราจะต้องทำอะไรกันอันนี้ ขอความ
ร่วมมือจากอาจารย์ นักศึกษาจาก อมร. จากสถานศึกษา
และข้าราชการตุรการให้ร่วมมือกันคิดว่าเราจะทำอะไร ที่จะ
แก้ไข้ปัญหาเรื่องนี้ ไปได้ ผมพูดมามากแล้วถ้าหากนักศึกษา
ท่านใดหรือ อมร. หรืออาจารย์ มีข้อซักถามอะไรเกี่ยวกับที่ผม
ว่ามาเมื่อกันยังไม่แจ่มแจ้งเราก็พอมีเวลาชี้แจงกันต่อไปต่อ

อาจารย์ ท่านอธิการบดี ผมอยากจะแสดงความคิดเห็นด้วยความเคารพว่า เมื่อพูดถึงสิทธิเสรีภาพแล้วเมื่อเทียบกับความเสมอภาคแล้ว สิทธิเสรีภาพจะไม่มีประโยชน์เพราะยังไม่มีเสมอภาค สำหรับเรื่องที่ผมจะพูดผมขออนุญาต ที่เราจะต้องการทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดลงไปเพื่อเป็นการโต้ตอบกับสิ่งที่เกิดขึ้นผมคิดว่ามันไม่น่าแปลกใจเลย หรือสงสัยเลยในเหตุที่เกิดขึ้น เพราะว่าในอดีตมีคนเป็นจำนวนมากซึ่งต้องรับความอยุติธรรมเช่นนี้ ที่ต้องสังเวชชีวิตเพื่อความยุติธรรมอย่างนี้ แม้แต่ผู้ประกาศการก่อกบฏไม่น่าแปลกใจเลย นอกจากเราจะคิดว่าตัวเราเองนั้นสูงเกินไปกว่าที่คนอื่นจะมาแตะต้องยุ่งเกี่ยวกับ สำหรับนักศึกษาในฐานะที่ผมเป็นผู้มีหน้าที่ให้ความรู้คนหนึ่ง ไม่ว่าท่านจะเข้ามาในมหาวิทยาลัยด้วยเหตุผลใด ผมคิดว่าในสังคมปัจจุบันท่านอย่าหวังเลยว่าจะมีใครจะยับยั้งความยุติธรรมให้ท่าน นอกเหนือจากท่านจะต้องใฝ่หาเองและพยายามสร้างมันขึ้น

ดร. ป๋วย ผมจะไม่เถียงกับอาจารย์เรื่องสิทธิเสรีภาพหรือเสมอภาค แต่อยากจะชี้ให้เห็นว่าถ้าไม่มีสิทธิเสรีภาพ

มันจะไม่มีความสะดวกสำหรับเรื่องที่เกิดขึ้นนี้
ความจริงก็ไม่ได้ประหลาดใจ การที่เราเรียกประ
ชุมพวกเรานี้ก็อย่างที่ผมได้เรียนไว้แล้วว่า เพื่อที่
จะทำความเข้าใจซึ่งกันและกัน ถ้าใครยังมีข้อสง
สัยว่าสิ่งที่เราได้ทำมานี้ไม่ถูกไม่ต้องก็จะได้มีข้อ
เสนอขึ้นมา ผมเห็นด้วยกับอาจารย์ที่ว่าไม่ว่าใคร ๆ
ทั้งนั้นมันก็ไม่เห็นหอกการป้ายสีนี้เป็นเรื่องจริง

อมธ. ท่านอธิการบดีที่เคารพ จากกรที่ได้รับฟังท่าน
อธิการบดีพูดถึงปัญหาต่าง ๆ ที่มหาวิทยาลัยธรรม
ศาสตร์ของเราประสบอยู่นั้น ในความเห็นของผม
ผมมีความเห็นอยู่ว่า
ข้อแรกนั้นบุคคลที่ได้พยายามออกแถลงการณ์หรือ
พยายามที่จะทำลายภาพพจน์อะไรต่าง ๆ สิ่งแรก
ที่เราพอจะสรุปได้แน่นอนว่าบุคคลเหล่านี้ไม่มีเจต
นาดีต่อมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ของเราอย่างแน่
นอน ซึ่งเจตนาของบุคคลเหล่านี้จะเป็นไปอย่าง
ไรนั้นผมคิดว่าเพื่อน ๆ นักศึกษาธรรมศาสตร์
หลาย ๆ ท่านตลอดท่านอาจารย์ โดยเฉพาะอย่าง
ยิ่งท่านอาจารย์ป๋วย ซึ่งเป็นอธิการบดีของเราก็คง

จะทราบดีว่าบุคคลเหล่านั้นมีเจตนาอย่างไร แต่สิ่ง
ที่ผมอยากให้เป็นเพื่อนนักศึกษาทุกท่านได้มาร่วมกัน
พิจารณาและอภิปรายในวันนี้ หรือจะเป็นวันต่อ ๆ
ไปก็ได้ นั่นก็คือว่าเราในฐานะที่เป็นลูกธรรมศา-
สตร์คนหนึ่งจะมีมาตรการอย่างไรในการที่จะ บัง
กันไม่ให้เกิดการกล่าวร้ายป้ายสี การสาดโคลน ตลอดจน
จนสิ่งอื่น ๆ ที่จะตามมามันจะทำให้มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์เราต้องแปดเปื้อน โดยเฉพาะอย่าง
ยิ่งท่านอธิการบดี ซึ่งเป็นเป้าหนึ่งซึ่งให้เขาโจมตีได้
อย่างง่ายดาย ผมคิดว่าเพื่อนนักศึกษาระบบศาสตร์
ส่วนใหญ่ก็เข้าใจและคิดว่าทุก ๆ คนก็คงจะทราบ
ถึงความในใจต่าง ๆ ของท่านอธิการบดีอย่างแน่
นอน และ อย่างน้อย ๆ เสียงหนึ่งของผมซึ่งผมเชื่อ
ว่าเพื่อน ๆ ธรรมศาสตร์อีกหลายคน หลายร้อย
หลายพันคนหรือที่จบไปแล้วไม่รู้กี่รุ่น เสียงเหล่านี้
ยังคงยืนหยัดที่จะอยู่เคียงข้างกับ ท่านอธิการบดี ใน
การที่จะต่อสู้เพื่อความ เป็นธรรมในสังคมอย่าง แน่
นอนครับ

สำหรับประเด็นที่มีปัญหาตามมา นั่นก็คือเรื่อง หนังสือพิมพ์
สยามินทร์ สำหรับหนังสือพิมพ์สยามินทร์นี้ผมเองในฐานะที่เป็น
รองนายก อมร. ฝ่ายเศรษฐกิจและการเมือง ซึ่งมีโอกาสติด
ตามข้อมูลและข่าวสารต่าง ๆ มากกว่าคนอื่นเป็นพิเศษ ผมมีสิ่ง
หนึ่งที่อยากจะเรียนเสนอท่านอธิการบดีและเพื่อนนักศึกษาทุก
ท่าน นั่นก็คือว่า เบื้องหลังของหนังสือพิมพ์สยามินทร์ฉบับนี้
เป็นอย่างไร เบื้องหลังของหนังสือพิมพ์สยามินทร์ มีกลุ่ม
บุคคลกลุ่มหนึ่งเป็นผู้หนุนหลัง อยู่กลุ่มบุคคล กลุ่มนี้ เป็น นาย
ทหารชั้นผู้ใหญ่และมีส่วนพัวพัน และ ผลประโยชน์ต่าง ๆ ผูก
พันอยู่กับเรื่องไทยการ์ด เรื่องฐานทัพ ตลอดจนเรื่องอื่น ๆ
ในวงการทหารอย่างมากมาย บุคคลผู้นี้ผมยังไม่อยากจะเอ่ยชื่อ
ว่าเป็นใคร แต่ว่าหลาย ๆ คนที่ได้ติดตามเรื่องไทยการ์ดหรือ
เรื่องอื่น ๆ ก็แล้วแต่คงจะทราบดี ว่ามีนายทหารชั้นผู้ใหญ่อยู่
คนหนึ่ง ซึ่งเป็นเสนาธิการทางทหาร ในอดีตก็เคยเป็นผู้
บัญชาการทหารสูงสุดส่วนหน้าด้วย มีส่วนพัวพันอยู่ในหนังสือ
พิมพ์ฉบับนี้ ซึ่งแน่นอนว่าถ้าหากเขาตั้งหนังสือพิมพ์ขึ้นมา
ด้วยวัตถุประสงค์ที่จะปกป้องผลประโยชน์ของเขาแล้ว เมื่อมี
ใครไปกระทบกระทั่งผลประโยชน์ของเขาแล้ว เขาก็จะ สำแดง
ออกมาด้วยการใช้เครื่องมือเหล่านี้ ซึ่งผมคิดว่าท่านอาจารย์ป่วย
ในฐานะที่ท่านยืนหยัดในการต่อสู้เพื่อความเป็นธรรมมาตลอด

ตั้งแต่สมัยที่พวกผมยังไม่เกิดเสียด้วยซ้ำไป คงจะยืนหยัดอยู่
ต่อไป ไม่ว่าจะหนังสือพิมพ์อย่างสยามินทร์จะออกมาชักร้อยก็พัน
ฉบับก็แล้วแต่ และยังมีอีกสิ่งหนึ่งที่ผมอยากจะเรียนปรึกษ
ากับเพื่อนนักศึกษาทุกท่าน ตลอดจนอยากจะเสนอแนะให้ผู้
บริหารมหาวิทยาลัยคือเรื่องการปรับปรุงโครงสร้างมหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์ ในเรื่องนั้นสิ่งที่ทางฝ่ายตรงข้ามต้องการมาก
ก็คือพยายามที่จะหยุดยั้งหรือพยายามที่จะไม่ให้มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์ได้เปลี่ยนแปลงโครงสร้างของมหาวิทยาลัยของ
เรา ซึ่งในจุดนั้นนั้นทางฝ่ายโน้นเขาได้คิดอย่างแน่นอนแล้วว่า
ถ้าหากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้าง
มหาวิทยาลัยได้สำเร็จเป็นแห่งแรกเมื่อใดแล้ว นั้นหมายความว่า
ว่าโครงสร้างมหาวิทยาลัยอื่น ๆ อีก 10 แห่งในประเทศไทย
เรา จะต้องมีการเปลี่ยนแปลงไปด้วยเช่นเดียวกัน ซึ่งนั้นก็
หมายความว่าระบบสภามหาวิทยาลัยซึ่งได้ใช้กันมาตั้งแต่สมัย
ที่ทราวยังครองเมืองอยู่ก็ต้องยุติลงไป ระบบสภามหาวิทยา
ลัยเก่า ๆ ซึ่งทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ขึ้นมาในมหาวิทยาลัยต่าง ๆ
นับครั้งไม่ถ้วน ไม่ว่าจะที่มหาวิทยาลัยขอนแก่น, มหิดล ที่
ผ่านมาเร็ว ๆ นี้ สิ่งเหล่านี้จะต้องถูกขจัดออกไปจนหมดสิ้น
ถ้าหากมีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างมหาวิทยาลัยใหม่ เพราะ

ฉะนั้นในฐานะที่ผมเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์คนหนึ่งขอยืนยันกับท่านอธิการบดีว่าเราทุกคนจะต้องร่วมกันในการที่จะเปลี่ยนแปลงโครงสร้างมหาวิทยาลัย ครั้งนี้ให้สำเร็จให้จงได้ไม่ว่าจะมีใครมาขัดขวางอย่างหนึ่งอย่างใดก็แล้วแต่ ถ้าเพื่อนนักศึกษา ธรรมศาสตร์ส่วนใหญ่เห็น ด้วยขอ ความกรุณา ประบมืออีกครั้งหนึ่ง

สำหรับประเด็นสุดท้าย ที่ผมอยากจะพูดถึง นั่นก็คือ เรื่อง มาตรการที่เราจะ รักษาความปลอดภัยในมหาวิทยาลัย ของเรา ซึ่งเพื่อน ธรรมศาสตร์ถือว่า ท่านอาจารย์บาง ท่าน อาจจะ เกิด ความรู้สึกเข้าใจไปในทำนองว่ามีนักศึกษาบางกลุ่ม หรือ พวกที่ ทำกิจกรรมต่าง ๆ ไม่อยากจะให้มีมาตรการรักษาความปลอดภัย หรือไม่อยากจะให้มีการจำกัดเวลาต่าง ๆ ขึ้นมา ซึ่งประเด็นนี้ อาจจะเป็นประเด็น หนึ่งที่นักศึกษาขัดแย้งกับท่านอาจารย์ป่วย แต่ผมในฐานะที่เป็นคนทำกิจกรรมคนหนึ่งอยากจะเรียนเสนอ ให้ท่านอาจารย์ได้เข้าใจในประเด็นนี้ว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ ที่ทำกิจกรรมไม่ได้มีเจตนาหรือต้องการที่จะขัดแย้งกับอาจารย์ ในประเด็นนี้ เพียงแต่ว่ามีบางกลุ่มที่เขายกอยากจะให้ท่านอาจารย์ พิจารณาเท่านั้นเอง ซึ่งในเรื่องนี้ท่านอาจารย์ป่วยคงจะเข้าใจ ในการที่จะต้องทำกิจกรรมอะไรกันในตอนกลางคืน แต่ส่วน

ใหญ่ นักศึกษา ทั้งหมดต้อง การ ที่จะให้มีมาตรการ รักษา ความ
ปลอดภัยในมหาวิทยาลัยของเรา ไม่อยากจะทำให้มีเรื่องราวต่าง ๆ
เกิดขึ้นในมหาวิทยาลัยของเราเช่นเดียวกับ ท่านอธิการบดีและ
ท่านอาจารย์คนอื่น ๆ เพราะฉะนั้นในสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ผมคิด
ว่าเป็นสิ่งที่เรานักศึกษารวมศาสตร์ทุกคน ตลอดจนอาจารย์
ข้าราชการ หรือแม้กระทั่งศิษย์เก่าที่ได้จบไปแล้วมีสิ่งที่มีรวม
กันอยู่อย่างหนึ่งในหัวใจของเราทุกคนนั้นก็คือ การที่เราจะ
ปรับปรุงมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ของเราให้เจริญก้าวหน้า ทั้ง
นี้เพื่อที่จะได้เป็นส่วนหนึ่งในการที่จะช่วยเหลือพัฒนาประเทศ
ของเราให้เจริญก้าวหน้าต่อไป ในวันนี้สิ่งที่ผมจะฝากให้ผู้
บริหารมหาวิทยาลัยก็คือว่า “ยืนหยัดต่อสู้ นั่นคือชัยชนะ”

ดร. ป๋วย ผมรู้สึกว่บางคนอาจจะเอาเรื่องที่เราพูดกันในวันนี้
เอาไปคิด และถ้าเกิดความคิดขึ้นมา มีอะไรผม
อยากรับความคิดเห็นต่าง ๆ ตามระบบประชาธิปไตย

